

A könyvtárak az év során számos szakmai eseményt szerveznek, több konferenciáról, tanácskozásról már lapunk is beszámolt. A mostani körkérdésünk arra kereste a választ, hogy az eseményeknek lehet-e közösségépítő szerepe a könyvtárosok közösségében.

A könyvtárakat ma már gyakran emlegetik „harmadik” helyként, közösségi térként is, ahol a használók minőségi időt tölthetnek el együtt otthonos, kellemes környezetben, beszélgetnek, közösen tanulnak vagy éppen társasjátékoznak. A kisközösségek létrejöttét, működését, a társas kapcsolatok ápolását értő és figyelő gondnal segítik a könyvtárosok. A társadalmi kohézió erősítése mellett fontos a szakmai közösségépítés is, amelynek kiváló módszereit, jógyakorlatait alakították ki a könyvtároskollégák, az intézmények, szervezetek az elmúlt évtizedekben.

Számos konferencia, szakmai összejövetel, workshop teremt lehetőséget arra, hogy kicseréljük tapasztalatainkat, megismerjük egymás munkáját, közös célokat, fejlődési irányokat fogalmazzunk meg. Az évente megrendezett vándorgyűlések, tematikus konferenciák szakmánk fontos kérdéseinek megvitatása mellett kiváló lehetőséget biztosítanak a kollégáknak a személyes kapcsolatok erősítésére, a mentális feltöltődésre. A közös programok, kirándulások, jó hangulatú beszélgetések a közösséghez való tartozás pozitív élményét erősítik, segítik a különböző könyvtáros-generációk együtt gondolkodását, egymás elképzeléseinek, véleményének megismerését.

Sikaláné Sánta Ildikó
Somogyi Károly Városi és Megyei Könyvtár, Szeged

Az országos rendezvények mellett nagyon erős közösségépítő szerepe van a vármegyei hatókörű városi könyvtárak által a települési könyvtárak munkatársainak szervezett programoknak is.

Könyvtárunk évente több alkalommal szervez kistérségi találkozót, ismeretfelújító tanfolyamot, foglalkozásbemutatót. A felgyorsult változások közepette fontos számukra a pozitív megerősítés, az érzés, hogy kérdéseikkel, problémáikkal nincsenek egyedül, számíthatnak egymás, a közösség támogatására.

Könyvtárosi pályafutásom legelején már megismerkedtem a szélesebb könyvtári világgal, ugyanis tapasztaltabb kollégákkal majdnem minden évben részt vettem közösségünk két meghatározó eseményén, a Romániai Magyar Könyvtárosok vándorgyűlésén, illetve a Kárpát-medencei könyvtárosok csongrádi találkozásán. Ez a két esemény kiegészült a későbbiekben különböző képzésekkel, melyek közül kiemelkedő helyet kap az Országgyűlési Könyvtár pályázata fiatal könyvtárosok számára. A nagyobb, MKE-vándorgyűlésen idén először sikerült részt venni.

Ezen események jellegüknek megfelelően különböző módon járultak hozzá a könyvtárvilág megismeréséhez és a közösséghez való tartozás megerősítéséhez. A kisebb közösségben erősebb volt a helyi, regionális vagy országos problémák megismerése, feltérképezése, egymás támogatása ezek megoldásában.

A tágabb összejöveteleken rájöhettünk, hogy sok esetben ugyanazok a kérdések foglalkoztatják mindenütt a könyvtárosokat, és jó volt látni, hogyan sikerült egyeseknek megoldásokat is találniuk rá. Ezeknek a kérdéseknek a megvitatása összekovácsolt, illetve sok esetben együttműködés is kialakult a megoldások átvételében.

Hasonló célok vezérelték a képzéseken való részvételt is: elsajátítani új megoldásokat, illetve megismerni olyan embereket, akik hasonló problémákkal küzdenek, vagy már megoldásokat is találtak rájuk.

Külön kiemelném az OGYK pályázatának fontos szerepét, mely nemcsak arra volt jó, hogy összekovácsoljon más országból érkező kollégákkal, hanem arra is, hogy bemutasson sok magyarországi könyvtárat. Mindezek nagyon fontos szerepet töltenek be a könyvtáros-közösség megismerésében és megtartásában, személyes kapcsolatok kialakulásában.

Bodnár Róbert
Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár digitális műhely

Komló-Szabó

Ágnes

Bródy Sándor Könyvtár,
Eger

„Itt van az ember [...] itt a sorsa magára hagyva vagy épp együtt valaki mással, itt van az ember, itt van újra, szép mint mindig.” (Háy János)

...itt van a könyvtáros, aki elsősorban ember. S mint ember gyorsan változó világunkban, ahol a közösségi média és az online közösségek virágoznak, nem szeret magára hagyva dolgozni (élni), hanem inkább együtt valaki mással. Mert ahogy a könyvtárak közösségi terek, úgy a könyvtárosok közösségi emberek. A könyvtárszakmai rendezvények pedig összehozzák az embereket, s az így szerzett közös emlékek, közös történetek mentén erős és ragaszkodó közösséget formálnak. Az előadások közötti szünetekben az örömteli és szeretetteljes összetalálkozások, a szakmai és baráti beszélgetések feltöltenek, inspirálnak, s közben új szakmai kapcsolatok alakulnak ki a közös munka reményében.

Heves vármegyében jó példa erre a 15 éve működő DIS-KURZUS módszertani műhely, ahol évi három-négy alkalommal találkoznak a városi, községi, KSZR- és iskolai könyvtárosok. Maga a diskurzus szó eszmeceسرét jelent, ennek megfelelően a Bródy Sándor Könyvtárban valóban eszmeceسرére hívjuk a kollégákat, ahol a résztvevők dinamikus, inspiráló segítséget nyújtanak egymásnak a kurzusokon (találkozókon) – az előadások, sajátélmény-csoportok, gyakorlati bemutatók, a batyus ebéd és az ezek közötti szünetek mozaikszerű kapcsolódásával.

A szakmai rendezvények – legyenek azok nemzetközi, országosak, vármegyei vagy helyi szintűek – közös kávézásai kialakítják az összetartozás, a közösség és a barátság érzését, s hazatérve a munkahelyi kávésbögrénk is újra szép (mint mindig).

Márkus István

Csorba Győző Könyvtár,
Pécs

Szakmai pályafutásom kezdetétől törekszem a könyvtárszakmai kapcsolatok építésére. Pár száz fős baranyai településen kezdtem dolgozni, ahol igyekeztem megszólítani a teljes lakosságot. Szakmai előrelépés volt számomra, hogy a pécsi Csorba Győző Könyvtárban kezdhettem el dolgozni, ahol már megyei, sőt regionális szakmai programokon szerezhettem tapasztalatokat, ismereteket. Itt nemcsak résztvevőként, hanem szervezőként is építhettem ismereteket. A kaposvári egyetemen diplomáztam, így Somogy vármegyében is szert tettem kapcsolódási pontokra. Az általunk négymegyésnek hívott (Baranya, Somogy, Tolna, Zala) szakmai napokon megismerhettem Délnyugat-Magyarország könyvtári hálózatát, eredményeit, amit közvetíteni és átadni lehetett a baranyai városi és községi könyvtáraknak.

A mozgókönyvtári feladatoknak, majd a KSZR-hálózat-építésnek köszönhetően vehettem részt országos programokon, ugyanis nemcsak Budapesten, hanem Győrtől Kecskeméten át Székesfehérváron és Nyíregyházán keresztül Békéscsabáig sikerült megfordulni, és remek tapasztalatokat lehetett szerezni az ottani könyvtárosoktól.

A könyvtárosszakma éves ünnepe egyértelműen a júliusi vándorgyűlés, ahol az igazi szakmai seregszemle mellett régi és új szakmabeli ismerősök találkozhatnak, és a szigorú „szakmázás” mellett lehetőség nyílik kötetlen, személyes beszélgetésekre, kulturális programokon való részvételre. Mindez mélyíti azokat a kapcsolatokat, amelyek a szürke hétköznapokban e-mailen, messengeren vagy telefonon épülnek. Azt gondolom, a közösségépítés egyik sarokköve szakmánkban is a könyvtárszakmai találkozókban való részvétel, ahol a trendek, az új irányok, jógyakorlatok megismerésén túl az emberi kapcsolatokat is lehet ápolni és mélyíteni.

Összeállította:
Szeifer Csaba

